

[Behnke]

senere tidspunkt i denne samling ved en tredjebehandling vedtage hovedforslaget, og når hovedforslaget er vedtaget, er det absurd, hvis lovforslaget, som vi i øjeblikket har til behandling, ikke bliver gennemført, således at der rundt omkring i den danske lovgivning vil være en masse reminiscenser, hvor der henvises til en institution, som ikke længere eksisterer under samme navn.

At man ønsker dette forslag henvist til Erhvervsudvalget med den begrundelse, at man så kan modtage deputationer, finder jeg endnu mere underligt. Når der – som f.eks. i dette forslags § 8 – henvises til, at der i lov om stempelafgifter osv. skal foretages en ændring, tror jeg ikke, at der kommer nogen som helst deputationer, som ønsker at diskutere, hvorvidt ordet Statsanstalten for Livsforsikring skal ændres til Statsanstalten A/S. Så det er uden sagligt indhold at påstå, at det er, fordi man ønsker adgang til, at deputationer kan komme og tilkendegive deres meninger. De deputationer, der ønsker at tilkendegive deres mening, vil selvfølgelig beskæftige sig med hovedforslaget, og de skal være velkomne i Erhvervsudvalget.

Jeg henstiller, at dette forslag bliver henvist til Finansudvalget, hvor det kan følge selve hovedforslaget. Når det kommer til vedtagelse, vil det være ganske naturligt, at dette forslag også bliver vedtaget, så vi kan få disse tekniske ændringer foretaget.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Hensigten med at rejse dette spørgsmål nu er bl.a. at få Folketinget til at tænke sig om og overveje, om vi ikke i Finansudvalget skulle modtage deputationer vedrørende hovedforslaget, eller om vi ikke, hvis vi flytter det foreliggende lovforslag til Erhvervsudvalget, som en konsekvens heraf også skulle flytte hovedforslaget til Erhvervsudvalget.

Igen: Dette er ikke et spørgsmål om juristeri, det er kun et spørgsmål om, at de mennesker, der vil møde det udvalg, der behandler et forslag, også skal have lov til det.

Kirsten Lee (RV):

Det lovforslag, som vi behandler, er der, som hr. Behnke rigtigt sagde, ikke megen politik i, og Det Radikale Venstre støtter det; det drejer sig kun om ubetydelige konsekvensændringer.

Jeg synes, det er værd at tage lidt fat på procedurespørgsmålet. Hr. Erling Olsen siger, at nu skal Folketinget til at tænke sig om. Jeg synes, det er værd at minde om, at da lovforslaget om Statsanstalten i sin tid blev behandlet på sekretærmødet, var der ingen indsigelser fra Socialdemokratiet. Da det i sin tid blev vedtaget her i Folketinget, at lovforslaget skulle overgå til Finansudvalget, var der ingen indsigelser fra Socialdemokratiet. Nu vågner nogle Socialdemokrater åbenbart op og finder ud af, at vi skal til at køre procedurer.

Offentligheden har naturligvis ret til at henvende sig til Folketinget om de lovforslag, der behandles, og den ret kunne vi i Det Radikale Venstre ikke drømme om at fratage offentligheden. Det er heller ikke sket. Alle deputationer har mulighed for at henvende sig i Erhvervsudvalget. Der er ingen grund til at ændre procedure i et enkelt udvalg på grund af et enkelt lovforslag.

I Det Radikale Venstre har vi det nu sådan, at vi faktisk taler med vores medlemmer af Erhvervsudvalget, og de vil være i stand til at kommunikere til os, hvis der er ting af relevans, som vi skal vide noget om. Desuden er der vist ingen af os, der ikke i disse tider bliver kimet ned af interessegrupper og lobbyister i tide og utide. Der er faktisk ikke nogen i den danske offentlighed, der på noget tidspunkt har problemer med at henvende sig til folketingsmedlemmer, i hvert fald ikke til dem i den radikale gruppe.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

I modsætning til fru Kirsten Lee har jeg overhovedet ingen kommunikationsproblemer, for jeg er medlem af begge udvalg. Men det er jo ikke alle, der er det, og jeg vil også gerne understrege, at meningen er ikke at køre en procedurresag i denne forbindelse. Vi har ikke noget som helst ønske om at træne denne sag. Vi har oven i købet ønsket, at tingene måtte gå pænt og normalt igennem Folketinget, således at vi når frem til det, som vi mener er det egentlige spørgsmål, nemlig om denne lovgivning er i overensstemmelse med grundloven.

Vi skulle gerne kunne nå frem til det, der er sagt mange gange, nemlig at de mennesker, som vil tale om en lov, skal have lov at tale med dem, der behandler den lov.